

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12274/2023
23.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници предлагача АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Радомир М. Бућковић, адвокат из ..., против противника предлагача "Коридори Србије" д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Драгана Николић Јовановић, адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 202/23 од 24.01.2023. године, у седници одржаној 23.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж 202/23 од 24.01.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Краљеву Гж 202/23 од 24.01.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву Р1 79/2020 од 02.11.2022. године, ставом 1. изреке, одређена је новчана накнада за део експроприсане кат.парц. бр. ..., кат.парц.бр. .. и део кат.парц.бр. ..., у укупној површини од 12а и 27м2, све у писане у ЛН .. КО ..., ради изградње дела аутопута Е-761 Појате-Прељина, деоница Адрани-Мрчајевци, у укупном износу од 523.636,71 динар. Ставом 2. изреке, одређена је накнада за дрвну масу на експроприсаним парцелама, ближе описаним у ставу 1.изреке решења, у износу од 29.500,00 динара. Ставом 3. изреке, одређена је новчана накнада на име бунара за наводњавање постојећег на предметној к.п. бр. .. КО ... у износу од 41.300,00 динара. Ставом 4. изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачима, као власницима наведених непокретности ближе описаних у ставу 1, 2. и 3. изреке решења, сразмерно обиму њиховог удела исплати на име накнаде за експроприсане непокретности као и на име накнаде за дрвну масу и накнаде на име бунара за наводњавање износ од укупно 594.436,71 динар и то: предлагачу АА из ... износ од 148.609,17 динара; предлагачу ББ из ... износ од 148.609,17 динара; предлагачу ВВ из ... износ од 297.218,35 динара, све са законском затезном каматом од дана доношења решења до коначне исплате. Ставом 5. изреке, противник предлагача је обавезан да предлагачима као солидарним повериоцима накнади трошкове парничног поступка у

износу од 211.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности решења до исплате.

Виши суд у Краљеву је, решењем Гж 202/23 од 24.01.2023. године, одбио као неосновану жалбу противника предлагача и потврдио решење Основног суда у Краљеву Р1 79/2020 од 02.11.2022. године.

Против решења другостепеног суда, којим је поступак правноснажно окончан, противник предлагача је изјавио благовремену ревизију из свих законских разлога, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењује одредба овог Закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона парничном поступку, за одлучивање о посебној противника предлагача.

Предмет тражене правне заштите је накнада предлагачима за експроприсане непокретности за које је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у градско грађевинско земљиште пре доношења решења о експропријацији, а та промена није евидентирана у катастру непокретности. Побијана одлука нижестепених судова заснована је на примени одредбе члана 88. Закона о планирању и изградњи ("Службени гласник РС", бр. 72/09 ... 83/18), тако што је накнада предлагачима одређена на основу тржишне вредности предметних непокретности као градског грађевинског земљишта. Одлука нижестепених судова не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за грађевинско земљиште изражено у одлукама Врховног касационог суда и Уставног суда, по којима пореска управа врши само процену тржишне вредности непокретности, што представља најнижи износ накнаде за експроприсану непокретност, а не одређује њену тржишну цену на основу критеријума од којих зависи тржишна цена експроприсаног земљишта, па су припадајући износи новчане накнаде предлагачима утврђени вештачењем, а висина накнаде је одређена применом критеријума које је вештак узео у обзир при одређивању тржишне вредности експроприсаних парцела.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 30. Закона о

ванпарничном поступку ("Службени гласник СРС", бр. 25/82, 48/88, ("Службени гласник РС", бр. 46/95 ... 14/22) и утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу одредбе члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима, ревизија је дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним стварима, ако овим законом или другим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак у овом предмету започет је предлогом за одређивање накнаде за експрописану непокретност поднетим 10.08.2020. године, предлагачима, као формалним супарничарима, на основу одредбе члана 205. Закона о парничном поступку, у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, а највиша вредност потраживања је 297.218,35 динара.

Имајући у виду да је ово ванпарнични поступак у коме се одлучује о имовинско-правним стварима, у ком вредност предмета поступка, у побијаном делу, не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења предлога, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 413., у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**